

NAŠI SNOVI, NAŠE PESME

LANA BANANA
BAKA MILUNIKA

u dva glasa

See my butiful
ings. Love them.

EDMONTON
JESEN 2019

OUR
DREAMS

OUR
POEMS

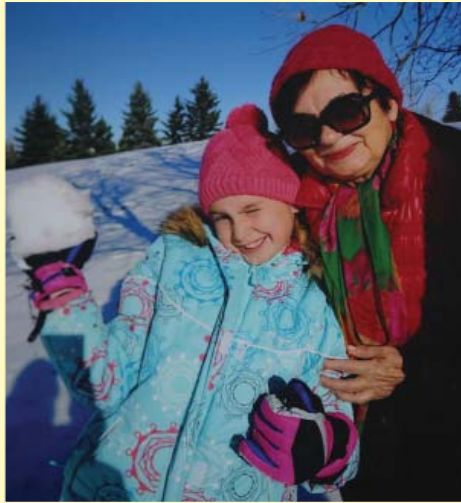
Autorke: **Lana Banana & Baka Milunika**

Lektorka/korektorka: **Tanja Bjelanović**

Izdavač: **Listak**, Beograd, 2020.

Štampa: **Zvrčak**, Kosjerić

Tiraž: 30 primeraka

prolog

Kako bi se čovek radovao u pravom, čistom smislu te reči, treba za jedan trenutak opet postati dete. Radost koju odrasli tom rečju nazivaju nešto je sasvim drugo, sasvim različito. Jer treba mnogo, mnogo naivnosti za pravu, čistu radost. U tome i jeste čudesna lepota detinjstva. Tu lepotu, srećom, proživljavam ponovo pridružujući se svim srcem odrastanju moje unuke Lane. Prepuštam se čarobnom svetu igre njene beskrajne mašte, da me vodi kuda poželi. Da me uči mnogo čemu. U radosti naših šetnji kroz nove dane, da zajedno otkrivamo staze ka drevnim tajnama. Pod ovim vedrim nebom dok nas obasjava miholjsko sunce, predajemo se rajskim trenucima detinjstva.

Zato, sva moja zahvalnost i neizmerna ljubav njoj pripada.

Baka

REČNIK ZAHVALNOSTI

Za dobre dane.
Za srećne stvari.
Za noći koje svetle.
Za one koji kucaju na moja vrata.
Za originalne rođendane.
Za putovanja i zagrljaje.
Za brzu zabavu.
Za dane ljubavi.

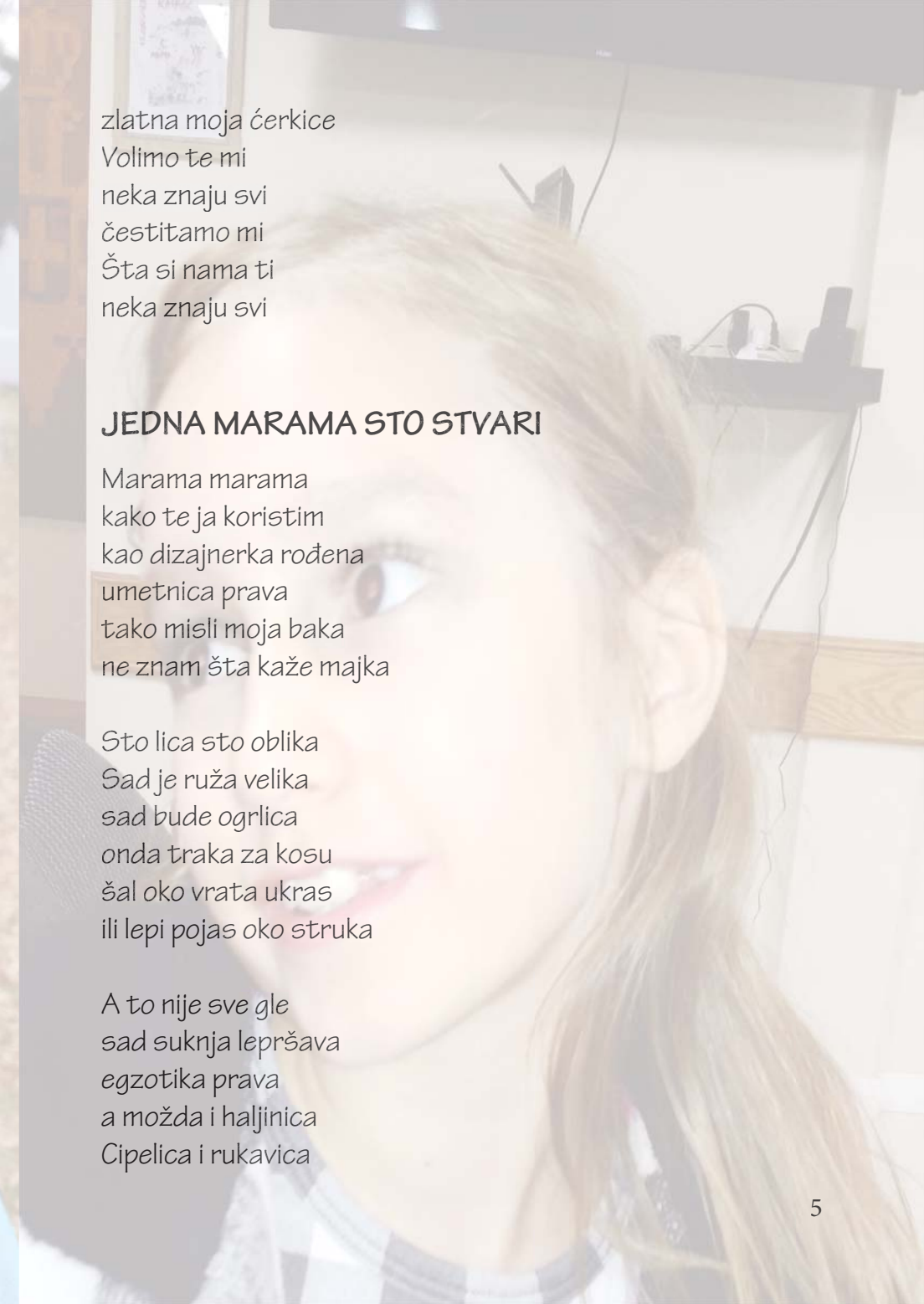
LIŠĆE LETI

Lišće pada svaki dan
jedan po jedan list
Pst...
Dva po dva
sa bojama ja i ti
Tako izgledamo mi

TANJI ROĐENDANSKA

(sa pevanjem u dva gasa
uz pratnju usne harmonike)

Din don dan
našoj Tanji rođendan
Mila moja tetkice

zlatna moja ćerkice
Volimo te mi
neka znaju svi
čestitamo mi
Šta si nama ti
neka znaju svi

JEDNA MARAMA STO STVARI

Marama marama
kako te ja koristim
kao dizajnerka rođena
umetnica prava
tako misli moja baka
ne znam šta kaže majka

Sto lica sto oblika
Sad je ruža velika
sad bude ogrlica
onda traka za kosu
šal oko vrata ukras
ili lepi pojas oko struka

A to nije sve gle
sad suknja lepršava
egzotika prava
a možda i haljinica
Cipelica i rukavica

ako baš zatreba
I loptica za mace
pa za plažu čebence
Ako ovo ne verujete
a nema drugih svedoka
evo tu je moja baka

LAKU NOĆ

Laku noć
Laku noć
Spavaj spavaj
postelja je meka
Dan tvoj te čeka
samo lepo sanjaj
Eno
mesec se smeška
u snove ti virka
Sati je već devet
zagrlimo krevet

JUTARNJA KORAČNICA

Ko to ide
tako meko
nogom stupa
To smo mi
unuka i baka
Škola jedva čeka
6

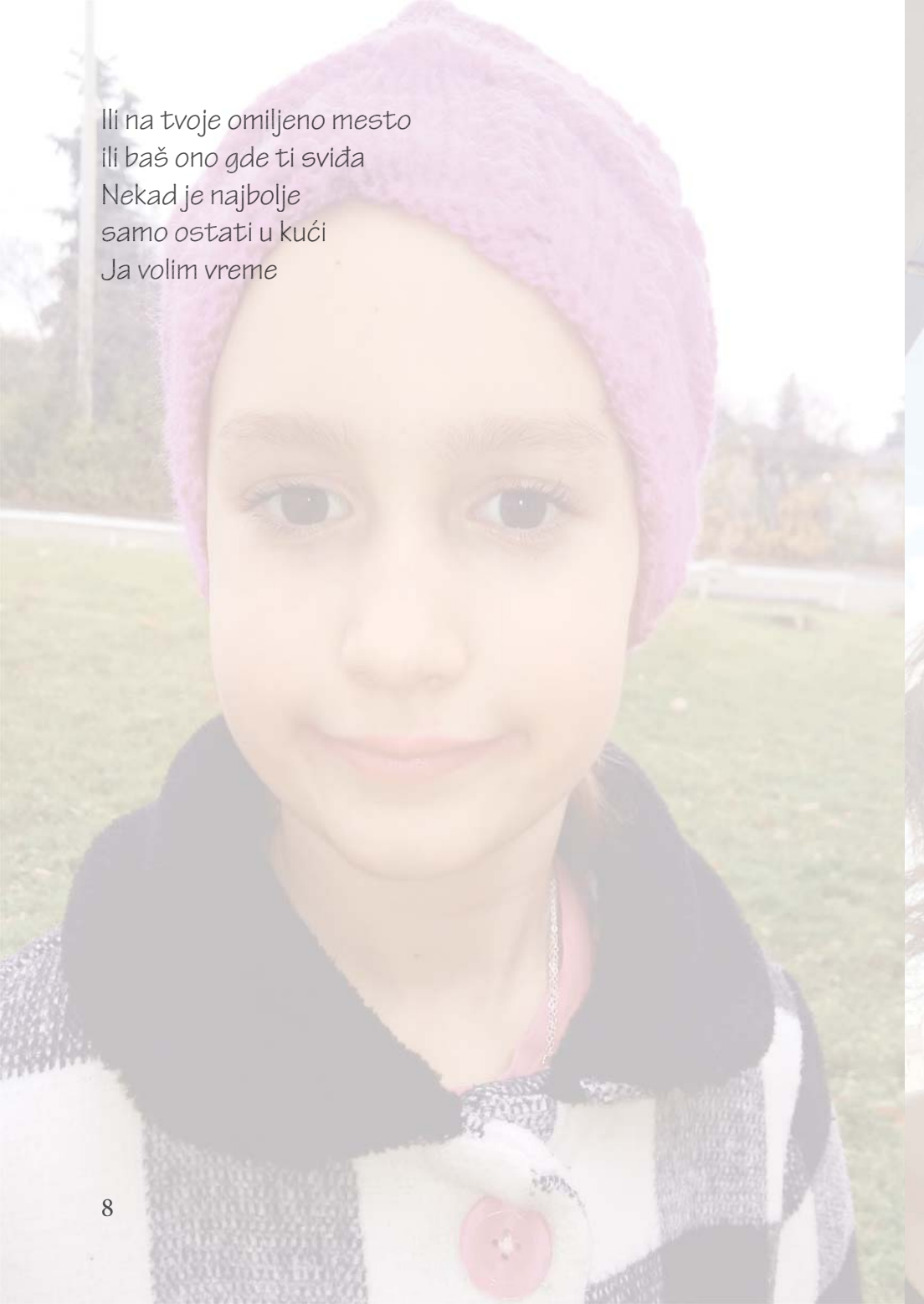
svoga vrednog đaka
Blista sjaj rose
u travi ko biseri pravi
cveće naše sreće
ti ne zaboravi
Nikad ne zaboravi

JEDNA PTIČICA

Leti ptičica
preko cveća
Kakvog cveća
Roze i ljubičastog
Kakva ptica
Slatka ptica
baš malena
kao lutkica lepa
Leti preko sveta
niko ne zna
ko si ti
Ko sam ja
samo znamo mi
Ko smo mi

VREME

Vreme je baš važno
ako ideš
gde nikad nisi išao

Ili na tvoje omiljeno mesto
ili baš ono gde ti sviđa
Nekad je najbolje
samo ostati u kući
Ja volim vreme

TETKINA PESMA O LANI BANANI

Lana banana, najslađa je hrana! ☺
Najviše je vole tata i mama ♥
A ima tu i za po dve tetke i bake
Slasti svakojake
I za dva bratića slatkića
Medenih zalogajčića
I leka za jednog deku
Da ne ide u apoteku.

VRANA DRUGARICA

Šta to granu ljuška
nit se vidi niti šuška
To je vrana kaza Lana
Drugarica bako
moja svakodnevna

NEOZBILJNA BAKA

Desilo se čudo
jedna baka
izgubila svoga đaka
Pala je kritika
gde je naša Lana
više tata pita mama
Uh
ta baka iz budžaka
kao dugme bez kaputa
baš je neozbiljna -
potvrđi i ona sama
iza žbuna skrivena

LANA ČITATELJKA

Ko nad knjigom
povijen je tako
taj uspravno hoda
sve mu ide lako

kao hladna voda
Jer duh leti tada
tiho nežno meko
ali nezadržno
Ko padanje lišća
bez vetra i kiše
daleko daleko
u knjgama piše
Tako čitač diše

zapisi - svakodnevni snevnik

*Iz bakine šarene torbice
vire šišarke i veverice
kamenčići papirići lišće
i druge naše tajnice*

ŠIŠARKE I VEVERICE

I ove jeseni, idemo svakodnevno od škole do kuće i nazad stazama kroz vitke borove i raskoš listopadnog drveća. Usput nas dve često pažljivo ispitujemo jata opalih šišarki. Biramo one najlepše, najmanje ili najveće i po nečemu posebno interesantne. Stavljamo ih u „bakinu šarenu torbicu“, ispletenu specijalno za šišarke, lišće, kamenčiće i slične tajne. Jednog dana, pričamo samo o šišarkama, i za šta sve mogu poslužiti ovi čudesni prirodni ukrasi. Šta može značiti to što su im poneka tanka telašca ogoljena, i zašto su bez svojih sjajnih ljustastih krilca kao omotača... Moram priznati, da ne znam. Da li su ove golišave mršavice možda bebice onih velikih šišarki, ili možda zbog neke bolesti sasušene?

Ali moja mudrica, rasvetljava mi tajnu ove zagonetke. Mame veverice u jesen ljušte one krupnije šišarke, i tako danima strpljivo otkidaju ljuste i nose u svoja gnezda. Tu ih pažljivo slažu i spremaju postelje i male pokrivače za svoju decu. To su im ćebenca da bebe veveričice ušuškaju i štite zimi od velike hladnoće. Zato posle od šišarki često ostanu samo ove njihove gole kičmice – otkriva Lana ovu zagonetku, kao da je lično nadzirala tu životno važnu aktivnost iz veveričijeg sveta. Možda i jeste videla, ko zna... Ili je to bila samo vizija njene beskrajno radoznale mašte - pomislih. U svakom slučaju, zahvalih usrdno na ovako poučnom „času iz poznavanja prirode“. A takvih poučnih časova, bilo je dosta ove jeseni održano za baku kao učenicu. Lanin posvećeni „pedagoški“ rad iz engleskog jezika za baku je posebno bio dragocen.

BOJE SNOVA

Bako, stavi jednu ruku na moje srce a drugu na svoje, lakše ćeš utonuti u san.

Kad ništa ne sanjaš ili si zaboravio snove, ili je sve samo crno i belo.

LANA

Lana ne samo što rado prepričava svoje snove, nego i uveliko razmišlja o njima. Neka zapažanja zaista su uzbudljiva i originalna, za dečji uzrast višestruka enigma. Taj kovčežić tajni, ipak život kasnije gotovo zauvek zaboravlja.

Još u zagrljaju, budimo se gotovo u isti mah tog jutra. Moj san prećutah, slušajući znatiželjno opis njenog. Neobično ozarenog lica, još malo zbunjena pljuskom jutarnje svetlosti kroz prozor, poverava mi svoj san. Možda će joj ovakav zapis jednom biti dragocen, pomišljam. Možda mali prilog za neku istoriju sećanja na detinjstvo, kroz snove kao putokaz života u budućnosti. Njena nežna dečja duša sada se razvija kao pupoljak zalivan obilno roditeljskom ljubavlju u cvet nesagledive lepote. Tako već sada najavljuje slika i poruka ovog sna, koji čini mi se, zna više nego što kazuje. Evo njenih uzbuđenih rečenica, kazanih u jednom dahu kako bi sačuvale čarobni doživljaj lepote prizora:

„Idem sa tatom preko cele planete. Prolazimo kroz velike šume. Idemo preko mora, reka i planina, tražimo nešto... I onda, na kraju nalazimo. To je jedan divan, divan ogroman cvet! Njega nigde drugde nema. Srećni smo što smo ga baš nas dvoje pronašli. Mnogo se radujemo!“

BAJKA U NASTAVCIMA

Ima jedna bajka, koju svakodnevno smišljamo, pričamo i dopisujemo. Moja ideja za bajkovitu priču o doživljajima Mišića Micka i Mačka Cicka rodila se prošle jeseni. Pošto su je ta dva junaka ove priče prosto opčinila, tražila je da se njihovi doživljaji uvek iznova pričaju i da se svaki naredni dan priča dalje nastavi. Ni ove jeseni omiljene glavne likove tog mišića i mačka, Lana nije zaboravila. Htela je da bajku o njima značajno širimo, dopunjavamo novim likovima i uzbudljivim događajima. Tako smo i činile svaki dan, malo po malo, i tako mišić Micko i mačak Cicko postaje drugari naše svakidašnjice. Osim njih, u priči je stalni antijunak ostao i jedan Deda Debeli, koji je stalno pravio neke probleme nedužnom mališanu Micku... Priču nismo završile, pa je nećemo ni ovog puta zapisati. Lana mašta da ta bajka bude jednom zapravo crtani film, čije će ilustracije i animaciju ona sama uraditi. Dotle, čuvaćemo ovu našu tajnu, do sledećeg nastavka.

Stair deda

O ZRNU ŽIVOTA

Jedne večeri, sasvim spontano Lana mi otkriva nešto veoma važno. Istina, primetila sam da ona rado skuplja razne semenke tokom naših šetnji unaokolo. Te večeri mi je pokazala jednu posebnu, ovalnu drvenu kutiju, u koju stavlja te semenke. To je bilo neko dragoceno skrovište za sve te semenke raznog drveća, cveća i ostalog rastinja. Na moje pitanje zbog čega su joj potrebne tolike semenke i zašto ih skuplja, ona mi sasvim ozbiljno obrazlaže:

„Kada porastem, želim da obiđem čitavu planetu. U svakom mestu u koje dođem, zasejaću nekoliko semenki, da tu posle nikne drveće i sve ostale biljke. One će, posle izrasti u drveće i cveće, imaće lišće koje će vazduhu dati kiseonik koji je neophodan za ljude. Oni će tako moći disati i živeti, da bi život trajao. Da bi svet bio lepši i bolji. A kada ja ostarim i budem baka, sačuvaću još dovoljno semenki da ih sejem i odgajam biljke u mome vrtu. I pričaću svojim unucima kako sam obilazila svet, i koliko sam zasejala divnog drveća, cveća i drugog lepog bilja na ovoj planeti, da je one čuvaju. E, to bih želela da radim u životu! Zato sada, skupljam ove semenke i čuvam na posebnom mestu“ – završi Lana svoju besedu, ostavivši me u stanju zadivljenosti. Kako mi je upravo sa žarom ovom pričom otkrila svoj već zacrtan pravac i važnu viziju očuvanja lepote i opstanka naše planete. I kako joj se tako jasno ukazuje slika njene lične uloge u životu. Kakva vizija vlastite misije u svetu, za jedno dete u osmoj godini – kapa dole. Bravo, Lano!

NAŠA ČITAONICA

Pored bezbroj aktivnosti, kao što su: pričaonica, igraonica, crtaonica, učionica i drugih, ove jeseni smo kao krunu svakodnevnih uvele jednu novu – *Našu čitaonicu*. Taj ritual u večernjim satima, počinje tačno onda kada se udobno smestimo u postelju, i pre nego utonemo u san – svaka od nas dve čita knjigu, po svom slobodnom izboru i želji. Pola sata, toliko su nam dopustili revnosni roditelji koji paze na dnevni raspored svih aktivnosti. Nama je to prilično malo, i onako zadubljene u čitanje često „probijemo“ ovaj vremenski okvir. „Nos u knjigu“ nose in book – tako smo nazvale užitak pune čitalačke koncentracije. Radost čitanja – to je čar koju je Lana već ozbiljno osetila, i sada usvaja čitanje kao važnu životnu naviku. I zato je dobro razumela ovu divnu rečenicu iz moga romana. Ona je rado prevodi na engleski:

Čitanje je način da pobedim nemir u sebi.

Reading is a way to win to the badness in me.

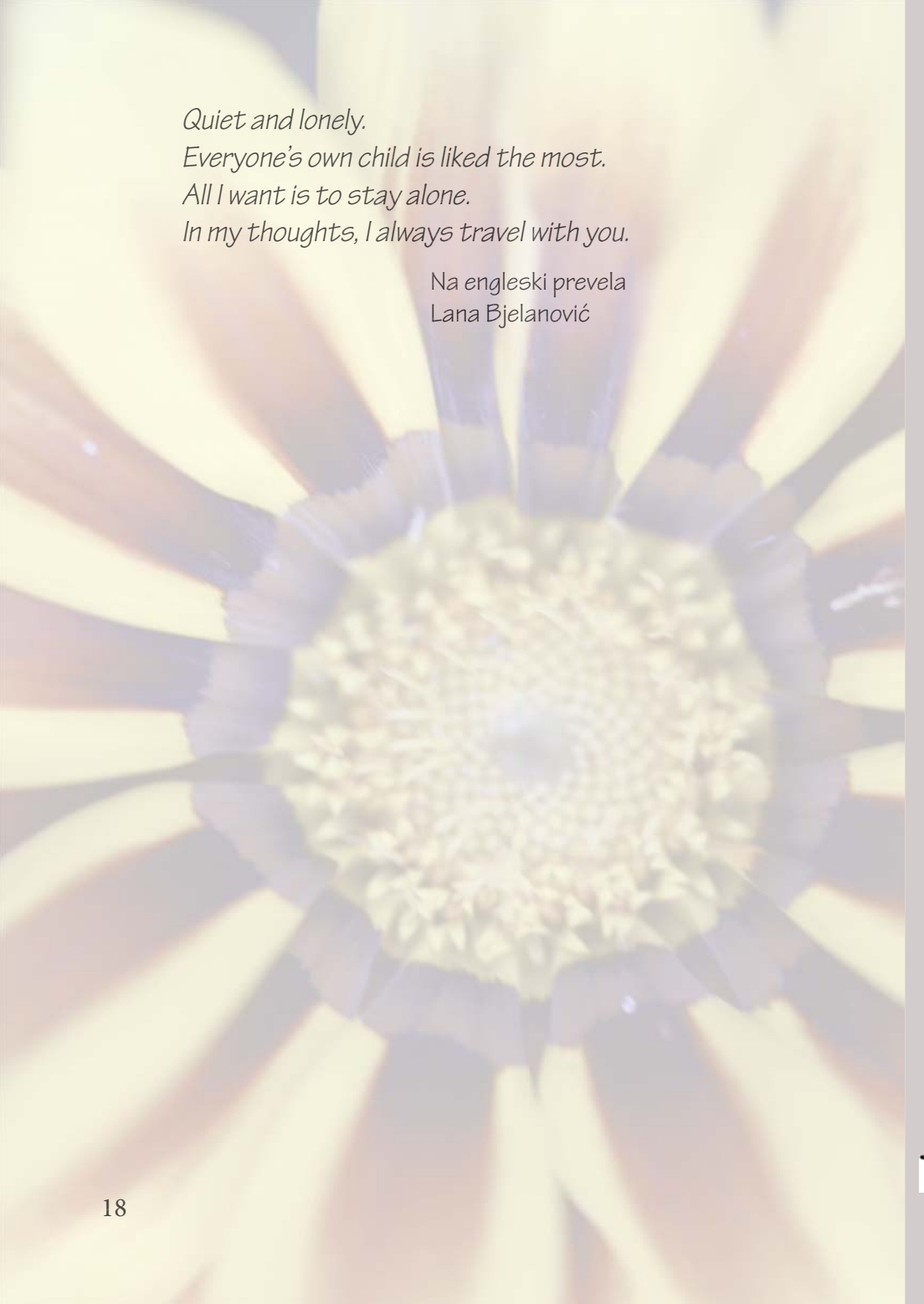
Tišinu *Naše čitaonice* remeti samo mali šum okretanja novih stranica. I poneka ushićena rečenica, kao razmena našeg zapažanja ili oduševljenja pročitanim. Lana je vredna čitateljka, i kasnije uvek zapiše svoje utiske o sadržaju pročitane priče. A ja za nju izdvajam usput još neke lepe i zanimljive rečenice. Kada joj se neke posebno svide, mi ih obe zapisujemo. Evo nekoliko:

Tiho i usamljeno.

Svakom je svoje dete najlepše.

Jedino što želim je da ostanem sam.

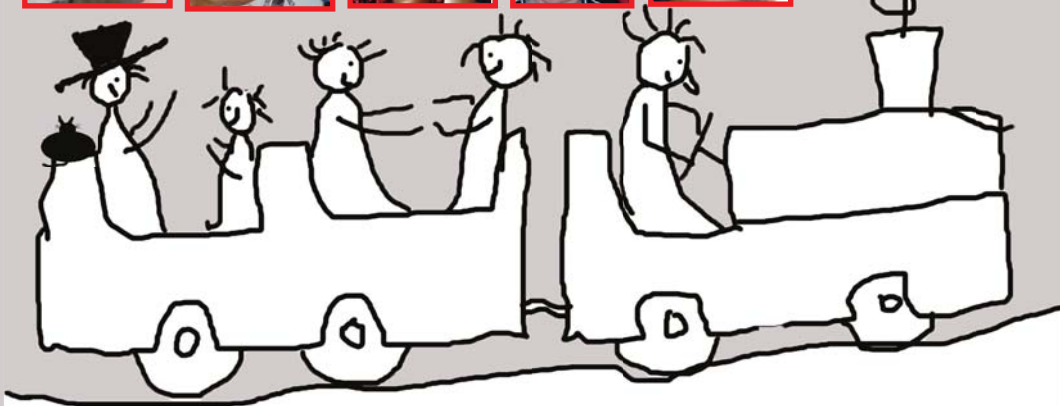
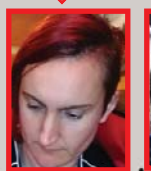
U mojim mislima uvek putujem sa tobom.

*Quiet and lonely.
Everyone's own child is liked the most.
All I want is to stay alone.
In my thoughts, I always travel with you.*

Na engleski prevela
Lana Bjelanović

LANA CRTEŽI

OČI MOJE

Lani

Mi smo samo
pokretne lutke od magle
Figurice dece od slame
na sunčevoj livadi
epizoda nebeskog crtača
Razgovetna lica
naših snova
Crna i bela ova slova
paperje čežnje
hrabrost koračanja
Kazaljke srca u mraku
otkucaji kapi
sa grane biserne

Pramenje mesečine
u dnu bunara mora
Svici zapaljeni na nebu
u svetle noći
Vejavica poljubaca
rose i trave
Pahulje istopljene
željom naših dlanova
Zagrljaji stopa
u snegu na bregu
Vetar u tvojoj kosi
miris duboke šume
Dva jezera

ogledala oblaka i munja
Mekota dana
ozvučena padanjem lišća
Cvrkut ptica tvoje pesme
Talasanje eona u školjci
na ušnu priljubljene
Akvareli cveća
na vodi sećanja
vez svile trenutka

Nema varke
u toj igri žmurke
Svuda razapete su zamke
i drugi nedogledi
traženi i koji traže isto su
Amalgam svega smo
čega je bilo i nije
neutaženo
Milo moje

Prah zvezdani
na prozorskom staklu
u smiraj sunca
Proleće kad šikne
iz vene svele šibljike
neopisive boje
sjaj u zrcu peska
nebeske klepsidre
Oči tvoje
svet u svemu to su meni
oči tvoje zlato moje